

L. 114
5. 11

S. 114
5. 11

ÅTTA SÅNGER

AV

AGNES UNDÉN

Får ej vikas
eller rullas.

1. Ången	}	Erik Blomberg.
2. Sömman, sömman silkeduk .		
3. Fjärilsvisa		
4. Den ljusa natten		
5. Så skall vår kärlek dröja .		
6. Visa		E. Henley (K. Asplund).
7. Gammal sorg		Anders Österling.
8. En sorgens sång		Blake (A. Österling).

Sv. saml.
S. 12. p. 12

ÅTTA SÅNGER

AV

AGNES UNDÉN

1. Ängen	}	Erik Blomberg.
2. Sömma, sömma silkeduk .		
3. Fjärilsvisa		
4. Den ljusa natten		
5. Så skall vår kärlek dröja .		
6. Visa		E. Henley (K. Asplund).
7. Gammal sorg		Anders Österling.
8. En sorgens sång		Blake (A. Österling).

x 1929
1851

1. Ängen

(Erik Blomberg)

Andante

mf

1. Dof - tan - de äng av vi - ta stjär - nor ö - ver -
 2. Skim - ran - de moln av daggstänkt blom och fjä - ril -
 3. Blom - man - de mark din själ är e - - vig som

rit.

sål - lad kry - san - te - mum min mun är stum jag
 ring - ar du ler en dag med bli - da drag så
 lju - set vårt liv för - går ditt gyll - ne hår det

van - drar ti - gan - de och ljuvt för - trol - lad.
 sky - ler dig skym - ning med skuggande ving - ar.
 dof - tar av sommar på nytt vid vaggande su - set.

2. Sömma, sömma silkeduk

(Erik Blomberg)

Moderato

p

1. Jag har le - gat län - ge sjuk och du sit - ter med din duk
2. Söm - ma söm - ma sil - ke - duk vad din hand är god och mjuk

mf

vid min säng och söm-mar
där den går i drömmar

Vass är din nål små svarta hål den
Dygn eft - er dygn i tys-ta stygn din

p

gör i di - na fing-rar, vass är din nål små svar-ta hål den gör i di - na fing-rar.
lju - sa öm-het sling-rar, dygn ef-ter dygn i tys-ta stygn din lju - sa öm-het sling-rar.

3. Fjärilsvisa

(Erik Blomberg)

Allegretto giocoso

Allegretto giocoso

Violino

Piano

1. Sätt dig här bland jung - fru - lin jung - fru lätt och jung - fru fin
 2. Tack för var - je dagg och kyss som jag drack ur hyl - let nyss

Du är full av hö - nung jag är fjä - ril - ko - nung
Luf - tens lät - ta skal - kar bry - ta, by - ta kal - kar

Du är allt för ung och fin för hum-lor och för bin.
 Stac-kars den som tror och lyss en

2. *mf* 3

fjä - ril stadd på kryss! Vad, är all min lek för - bi?

skall jag all - tid här för - bli sä - ger du jag är fån - gen?

att jag bytt sis - ta gån - gen att du hört mitt fri - e - ri och

gjort mig till ditt bi.

p

pp 8

4. Den ljusa natten

(Erik Blomberg)

Långsamt *p*

Den lju - sa nat - tens lju - sa få - gel - dril - lar min

sorg för - vil - lar min sorg vill so - va men får in - gen fred, min

rit.

sorg vill so - va men får in - gen fred. Men

recitando

var - för blir då in - te sor - gen bit - ter av trä - dens kvit - ter, min

sorg, säg var-för blir du in-te vred? Den lju-sa nat-tens lju-sa få-gel-

dril-lar all ång-est stil-lar och skyggt och sak-ta sjung-er

sor-gen med och skyggt och sak-ta sjung-er sor-gen

med.

5. Så skall vår kärlek dröja

(Erik Blomberg)

Andante

I trä - den stor - men stan - nar som i ett valv av
 brus och jor - den mörk - nar re - - dan, men
 kvar är rym - dens ljus så skall vår kär - lek drö - ja i
 lju - sa rym - ders valv långt se - dan hjär - tat vil - set i
 storm och skym - ning skalv.

L. B. 1

6. Visa

(E. Henley)

översättn. av K. Asplund

Moderato

mf

9

Vind i-från väs - ter bär hen-ne hit bär ö-ver ha - ven min

vän vac - ker och ljuv - lig och skär och vit

bär hen-ne hit i - gen! Ald - rig höll hennes tan - ke mig kär

Ald - rig ett hopp hon gav Jag vill ba-ra ve - ta att hon är här

vind i-från väs - tan hav.

L. B. 1

7. Gammal sorg

(Anders Österling)

Gam-mal sorg kan läng-e sjun - ga, spa-rar to - ner hjär-te -

tro - gen väc - ker som en få - gel - tung - a mitt i

nat - ten he - la sko - gen. Trä - den frå - ga, trä - den

sva - ra: finns det re - dan dag att lo - va? stil - la, det är

sor - gen ba - ra. Sor - gen un - nar ing - en so - va.

Fine

D. C. al Fine

8. En sorgens sång

(Blake)

översättn. av Anders Österling

Andante

Läm-na, läm-na mig åt sor - gen, låt mig tvi-na bort i den,

tills jag end-ast är en an - de och från stof-tet löst i - gen

Den som då i sko-gen van - drar a - na skall med hem-lig tröst

än mot kväl - lens glöd min skug - ga och i vin - dens sus min

röst. Läm - na, läm - na mig åt sor - - gen.